

Балет

Виконала
учениця 11 класу
спеціалізованої школи №118
“Всесвіт”
Корецької Єлизавети

Балет - вид театрального мистецтва, де основним виразним засобом служить так званий «класичний» (історично склався, підлеглий сувором у кодексу правил) танець; сценічний твір, що належить цьому виду мистецтва. Від італійського **ballare** – танцювати.

Балет є самим відомим танцювальним дійством, так як має унікальні особливості і методи:

- *Робота на пуантах (спеціальне взуття)*
- *Повороти ніг*
- *Великі розтяжки*
- *Плавні, точні рухи*
- *Повітряність*

Балет виконують:

- Балерини
- Танцюристи
- Кордебалет
- Дирижер
- Симфонічний оркестр

У балеті є такі номери:

сольний танець — варіація

сольний танець двох виконавців — па-де-де

масовий танець — кордебалет

повільний ліричний танець — адажіо

швидкий віртуозний танець — алегро

Історія балету

В кінці епохи Середньовіччя італійські князі приділяли велику увагу пишним палацовим святам. Важливе місце в них займав танець, що породило потребу в професійних танцмейстерах.

Майстерність ранніх італійських вчителів танців справило враження на знатних французів, які супроводжували армію Карла VIII, коли в 1494 він вступив до Італії, пред'явивши свої претензії на трон неаполітанського королівства. У результаті італійські танцмейстер стали запрошуватися до французького двору. Танець розцвів в епоху Катерини Медичі, подружжя Генріха II (правив у 1547-1559) та матері Карла IX (правив у 1560-1574) і Генріха III (правив в 1574-1589).

Балет в епоху Просвітництва

У 18 ст. стрімко розвивалися обидва стилі танцю - благородний і віртуозний. У галузі театрального танцю з'явилися майстри, що сформували свій індивідуальний стиль. Поряд з Дюпре це був блискучий Гаєтан Вестріс (1729-1808), високотехнічний П'єр Гардель (1758-1840) і новатор Огюст Вестріс (1760-1842), що відрізнявся незвичайною зовнішністю і феноменальною елевацією (тобто здатністю високо стрибати).

Проте ще більш істотним для розвитку балету, ніж зростання техніки, стало нове ставлення до цього мистецтва, породжене Просвітою. Сталося відділення балету від опери, з'явився новий вид театральної вистави, де виражальними засобами були танець і пантоміма.

Романтичний балет

Перші прояви романтизму у були особливо вражаючими, причому балет відчував його вплив довше, ніж багато інших видів театрального мистецтва. Багато уявлення про мистецтво балету повністю змінилися під впливом Марії Тальоні (1804-1884).

ВІЛЯ КОЛИСКИ РОСИЙСЬКОГО БАДЕТУ

У переведенні з латини мови саме слово «класичний» означає «зразковий». Класичними ми називаємо зразкові, видатні, загальноновизнані твори літератури і мистецтва, мають неминущу цінність для національної та світової культури.

Російськими балетмейстерами створено своєрідні, неповторно прекрасні спектаклі. І не даремно багато театрів світу беруть у свій репертуар такі балети, як «Спляча красуня», «Лебедине озеро», «Шопеніана» та інші.

Протягом XVII—XVIII століть російський балет пройшов великий і важкий шлях формування, прагнучи визначитися як жанр театрального видовища, незалежний від опери чи драми.

Національні особливості російського балету найбільше даються взнаки в інтермедіях і дивертисментах, які входять в уявлення російської комедії і комічної опери. Мистецтво народних танців постійно впливає на виконавчу

- Майбутнє російського балету забезпечувалося і представника солідної організації балетного освіти, постійним вихованням молодих артистичних сил.
- Наприкінці XVIII століття російський балет зайняв позиції, які сприяли його подальшому вдосконаленню і зростанню. На межі XVIII— XIX століть у ньому виникли такі хореографи і танцівники, чий прізвища прославилися у російській і світові історії балетного театру.

Перші кроки російського балету

Першу балетну виставу «Балет про Орфея і Евридіке» зіграли на сцені російського театру 8 лютого 1673 року у підмосковному селі Преображенском для царя Олексія Михайловича, членів його сім'ї та придворних.

Слід зазначити, що балет на той час, крім танцю і пантоміми, включав у собі також і спів. Тільки до кінця XVIII століття дію балетного спектаклю у Росії перестали супроводжувати промовою.

Виконавцями перших балетів були російські актори. Перший режисер придворного театру пастор Йоганн Грегорі набрав у трупу молодь із московських міщани та піддячих, яку одночасно навчав театральному мистецтву й задіював у

Фортечний балет

Фортечний балет виник Росії перші майже разом з виникненням придворного балету.

Знатні вельможі створювали театри в підтвердження свого багатства, утвердження своєї місцевої влади і їх монархії

На фортечній балетній сцені народжувалися самобутні російські танцювальні твори. Щоправда, найчастіше виникали не розгорнуті самотійні спектаклі, а окремі номери або інтермедії, котрі входили в опери з російськими

З усіх кріпацьких театрів найвідоміша труппа графів Шереметєвих.

Ця балетна труппа не знала рівних собі серед кріпаків театрів. Воно цілком могло позмагатись і з кожним столичним театром. Її актори з дитинства навчалися своєї складної професії. І тому їх дуже рано відбирали від батьків, виховували у найсуворішому режимі.

Кращою танцівницею шереметевського балету була Тетяна Шликова-Гранатова, другою — Мавра Урузова-Бирюзова. Серед інших, значно виділялись Авдотья Аметистова, Мотрона Жемчугова, Аріна Хрустальова. З танцівників перші ролі виконував Василь Воробйов, другі — Кузьма Деулин-Сердоликов і режисер Микола Мраморов.

Перший російський балетмейстер

Під кінець XVIII століття, у російський театр прийшов перший великий вітчизняний балетмейстер і обдарований танцівник Іван Іванович Вальберг (1766-1819).

Його балети звеличували чесноту й примушували здригатися побачивши пороку. Красномовні вже самі назви його спектаклів: «Клара, чи Звернення до чесноти» (1806), «Рауль Синя Борода, чи Небезпека цікавості» (1807) і т.д.

Творчість Ш. Дидло

Світову славу російському балету приніс Шарль Луї Дидло (1767-1837). Француз з походження, він зріднився з Росією, і всі його найбільш знамениті балети було створено тут.

22 травня 1788 року у Лондоні Дидло самостійно поставив два одноактні балети із музикою Массинґі — «Милість синьйора» і «Річард Левине Серце».

Симфонічні балети

- Поєднання хореографії й музичного симфонізму стало національною традицією російського балетного мистецтва. І пов'язане з іменами композиторів П.І Чайковського й О.К. Глазунова і балетмейстерів Маріуса Петіпа та Лева Іванова.
- Петро Ілліч Чайковський і донеччанин Олександр Костянтинович Глазунов – творці абсолютно новій балетної музики. Завдяки йому балетний театр став театром музики.

Балети П. І. Чайковського

Балети Петра Ілліча Чайковського – цілісні, суворо продумані твори. В них неможливо змінювати послідовність танцювальних номерів, робити вставки з художніх творів інших. Вони пов'язані єдиним задумом. Їх називають «балети-симфонії», й різноманітні перестановки, вставки можуть порушити єдину нитку симфонічного розвитку музики. Це і є та музика, яку писав Ж.Ж.Новер у «Листах»: «Танцювальна музика... повинна представляти свого роду програму, що встановлює визначає руху, і гру кожного танцівника».

Головна відмінність балетної музики Чайковського – глибока змістовність і танцювальність. Кожен сценічний образ у ній отримує свою музичну характеристику.

Балетний академізм М. Петіпа

Друга половина XIX століття справедливо називається в балеті епохою Маріуса Петіпа (1819-1910). За 56 років у петербурзькому театрі він залишив більш 60 балетів.

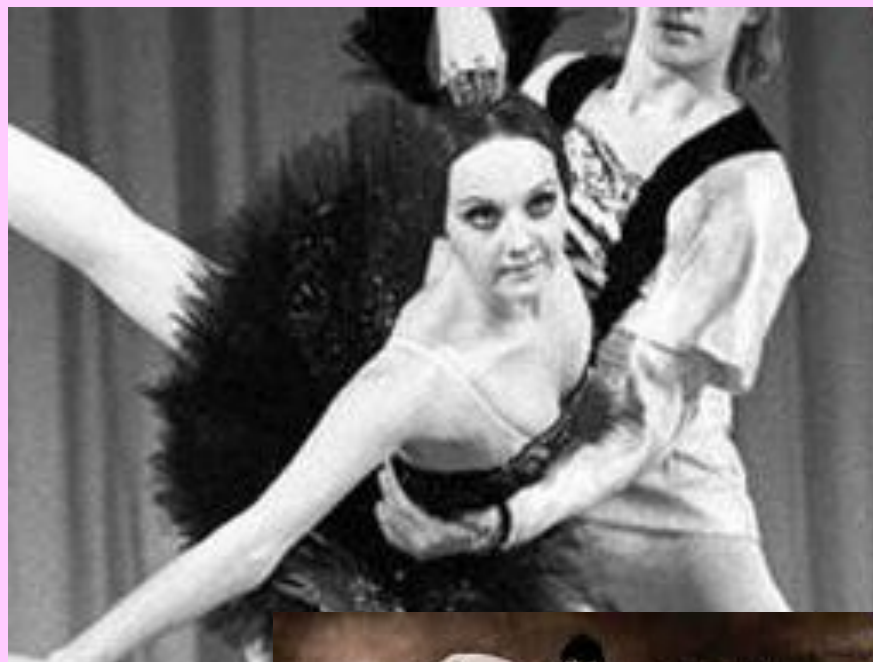
У 1855 року Петіпа поставив свій "перший самостійний балет у Росії – дивертисмент «Зірка Гренади», побудований з урахуванням іспанських народних танців

А. А. Горський

Свої кращі спектаклі
(більше 50 балетів)
він поставив на
московську сцену.

Перший балет
Горського у Москві –
«Дон Кіхот».

Наступною
постановкою
Горського у Москві
став балет П.І.
Чайковського
«Лебедине озеро».
Балетмейстер
практично наново
поставив 1-ї акт,
зберігши, проте, все
найкраще, що у
хореографії Петіпа і
Іванова, загалом

Зірки світової величини.

Анна Павлова

Галина Уланова

Тамара Карсавіна

Матільда Ксешинська

Наталія Безсмертна

Кінець